

[Peter Nielsen.]

arbejde. Den reelle skat, andrager for en sådan merindtægt vel dårlig nok 35 pct., men desuden skal han jo på grund af skattefradragsreglen, låne staten yderligere 40 pct., som han så atter skal have tilbage, o. s. v.

Den danske skatteyder er sikkert den eneste i verden, der ikke hos sit skattevæsen kan få at vide, hvor meget han skal betale af sin indkomst eller af sin merindkomst, hvor meget skattevæsenet skal have, og hvor meget der er til rest til ham. Vil han f. eks. spørge skattevæsenet i dag: jeg kan tjene 500 kr. mere i år; hvor meget skal I have, hvor meget er der til mig? — må dette skattevæsen som det eneste i verden svare ham: først skal vi have at vide, hvad din indkomst bliver de næste 7-8 år her i landet, og så skal vi have garanti for, at skatteprocenterne, både til kommune og til stat, bliver ved med at være de samme i de 7-8 år. Derfor får vi det skæve billede og den ejendommelige ordning, som jeg efterhånden ikke kan forstå at skatteyderne vil finde sig i: at de ikke kan få at vide, hvad den reelle skat er, de skal betale. De eneste danskere, der har mulighed for at få det at vide, er sømændene. De har deres sømandsskatteskala, og af den fremgår det, at man skal meget højt op i indtægt, før en merindkomst beskattes med 35 pct., og den højeste beskatningsprocent er 50. De betaler ikke mere eller ikke mindre i skat end vi andre, men de betaler skatten på en mere jævn og fornuftig måde. Selv en kildeskat med skattefradragsret vil kunne give en opkrævningsskala, der er mere reel, og hvor merindkomst ikke straffes så hårdt, idet man ikke skal vente på skattefradragsretten i 1 à 2 år.

Med de erfaringer, jeg har fra skattediskussioner her, er jeg næsten sikker på, at den ærede næste taler vil sige: hvorfor får vi ikke en skattereform? (*Føged:* Nej; hvornår får vi den?); det er regeringens skyld, at vi ikke har fået den. Må jeg dertil sige, at den skattereform, hvormed vi kunne have undgået denne knudrede udskrivningslov, har ligget på folketingets bord i over et halvt år, både med meroms og med kildeskat. Og vi havde ikke stået i den tvangssituation i dag at skulle vedtage denne udskrivningslov, hvis den næste

ærede talers parti havde kunnet finde sine egne ben.

Den 31. december har meromsforslaget 1 års jubilæum. For et år siden kom betænkningen, hvori man gjorde folketinget opmærksom på, hvordan man kunne tænke sig en meroms. Der forelå et konkret forslag herom i maj. Meromsen kunne være trådt i kraft pr. 1. januar, og vi kunne derfor nu have haft en helt anden udskrivningslov. Når vi havde fået meromsens provenu ind næste år med fuld kraft, kunne vi til næste år igen — måske endda uden at tage kildeskatten med det samme, men vente f. eks. 1 år med den, for den skal måske modnes hos visse et stykke tid endnu — i hvert fald have lavet en udskrivningslov med en bundgrænse på 10.000 kr. og en proportionalgrænse på 27.000 kr. Men nu ligger noget sådant jo meget langt ude i fremtiden.

Jeg har nu talt om merindkomst. Der er måske en og anden, der vil give mig det råd, at vi jo kan afskaffe progressionen helt, så har vi ikke de problemer. Der er kun dertil at sige, at en udskrivningslov drejer sig jo egentlig ikke om, hvor mange penge man skal have ind — det er en bunden opgave; det, det drejer sig om, er at fordele skattebyrden på den bedste og mest retfærdige måde. Og selv om vi ophæver proportionalgrænsen eller i det hele taget progressionsbeskatningen, ja, så skal de samme penge alligevel ind. Det er klart, at så må proportionalprocenten på de 21 pct. hæves, og det vil på godt dansk sige, at det bliver indtægter på 33.000 kr. og derunder, der kommer til at betale gildet, og det vil mit parti i hvert tilfælde ikke være med til.

Vi må altså trækkes med denne udskrivningslov, indtil vi kan samarbejde om en skattereform. Socialdemokratiet har jo fremsat sine færdige, konkrete forslag. Der er fremsat to konservative skitser til en reform, bl. a. den med den besynderlige såkaldte frivillige kildeskat; venstre har sine tanker, som man siger, socialistisk folkeparti er også fremkommet med en skitse, og de radikale har som sædvanlig sagt: på den ene side sådan og på den anden side sådan. Alt dette skal sammenarbejdes i dette folketingsår, hvis vi skal have en ny slags udskrivningslov næste år.